

วรรณคดีที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

แบบสอบถามที่ดีเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการวัดผลการศึกษา ลักษณะของแบบสอบถามที่ดีมีหลายประการด้วยกัน และที่สำคัญมากประการหนึ่งคือ ความตรง (Validity) เพราะความตรงของแบบสอบถามหมายถึง ความถูกต้องแน่นอน ที่แบบสอบถามวัดตามจุดประสงค์ที่วางไว้¹ ซึ่งเป็นการบ่งบอกการใช้หรือจุดประสงค์เฉพาะอย่างเท่านั้น มิใช่คุณภาพรวม ๆ ครอนบาค (Cronbach)² กล่าวว่า ไม่มีแบบสอบถามใดที่จะดีที่สุด สำหรับวัดจุดประสงค์ทุกอย่าง ดังนั้นในการประเมินค่าความตรงของแบบสอบถามจึงจำเป็นต้องพิจารณาถึงความมุ่งหมายของการใช้แบบสอบถามทุกครั้ง

แบบของความตรง

อนาสตาซี³ ได้แบ่งความตรงออกเป็น 3 แบบคือ

1. ความตรงตามเนื้อเรื่อง (Content Validity)
2. ความตรงตามทฤษฎี (Construct Validity)

¹Henry E. Garrett, Statistics in Psychology and Education (5 th ed. ; New York : Longmans, Green and Co., Inc., 1958), p. 354.

²Robert L. Ebel, Measuring Educational Achievement (Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice - Hall, 1965), p. 392.

³แอน อนาสตาซี, เรื่องเดิม, หน้า 99.

3. ความตรงตามเกณฑ์สัมพันธ์ (Criterion - Related Validity) ซึ่ง
แบ่งออกเป็นความตรงร่วมสมัย (Concurrent Validity) กับความตรงเชิงทำนาย
(Predictive Validity)

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความตรง ของแบบสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ
อังกฤษ ของศูนย์ภาษาอังกฤษ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในการทำนายผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
อังกฤษ ของนิสิตชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2519 ดังนั้นผู้วิจัยจะกล่าวถึงความตรงเชิงทำนาย
(Predictive Validity) และรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความตรงเชิงทำนาย
เท่านั้น

ความตรงเชิงทำนาย¹ หมายถึง ความตรงที่ผลการสอบสามารถใช้ทำนายการ
กระทำในอนาคต แบบสอบความถนัดทางการเรียนที่ใช้ทำนายความสำเร็จของการเรียน
ในอนาคต จะมีความตรงเชิงทำนาย หากนักเรียนที่ได้คะแนนสูงจากแบบสอบฉบับนี้จะมีผล
สัมฤทธิ์ทางการเรียนในอนาคตสูงกว่า และนักเรียนที่ได้คะแนนต่ำ ก็มีผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนในอนาคตต่ำ

การหาค่าความตรงเชิงทำนาย ทำได้โดยหาความสัมพันธ์ระหว่างผลการสอบกับ
เกณฑ์ (Criterion) สำหรับเกณฑ์นี้อาจเป็นคะแนนสอบจากการสอบในภายหลัง หรือ
อาจเป็นผลงานที่ได้ทำมาในระยะหนึ่งหลังจากการสอบก็ได้ การศึกษาหาตัวทำนายที่ดีใน
การทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในสาขาวิชาต่าง ๆ และในระดับต่าง ๆ นั้น ได้มีการ
ศึกษากันอย่างกว้างขวางทั้งในประเทศและต่างประเทศ ตัวทำนายที่ใช้กันเป็นส่วนใหญ่
ได้แก่คะแนนจากแบบสอบประเภทต่าง ๆ โดยเฉพาะแบบสอบความถนัดทางการเรียนและ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับที่ต่ำกว่า ส่วนเกณฑ์ที่ใช้ได้แก่ คะแนนสอบปลายภาค และ

¹ Lee J. Cronbach, Essentials of Psychological Testing

(2 d ed. ; New York : Harper and Brothers, 1960), p. 96.

คะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดปี ทั้งรายงานการวิจัยดังต่อไปนี้

การวิจัยในประเทศไทย

ในปี พ.ศ. 2506 พจน์ สะเพียรชัย¹ ได้ใช้คะแนนจากแบบสอบที่ใช้สอบเข้าวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร เพื่อทำนายผลการเรียนของนิสิต ผลการวิจัยปรากฏว่า ค่าสหสัมพันธ์ของแบบสอบแต่ละฉบับกับคะแนนในแต่ละภาคเรียนมีค่าค่อนข้างต่ำ แต่สหสัมพันธ์ทั้งหมดมีค่าจาก .4508 ถึง .5793 สรุปได้ว่า แบบสอบทั้งหมดทำนายผลการเรียนได้ดีกว่าใช้แบบสอบเพียงฉบับเดียว ต่อมา ล้วน สายยศ² ได้ใช้คะแนนจากแบบสอบความถนัด 3 ฉบับ คือ แบบสอบความเข้าใจภาษาไทย แบบสอบมิตติสัมพันธ์ แบบสอบเหตุผลทางคณิตศาสตร์ และผลสัมฤทธิ์ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเอกคณิตศาสตร์ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า โคคาสัมพันธ์สหสัมพันธ์ทั้งหมดอยู่ระหว่าง .2668 ถึง .6532 และพบว่าผลสัมฤทธิ์ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาสัมพันธ์กับเกณฑ์สูงสุด คะแนนจากแบบสอบมิตติสัมพันธ์มีความสัมพันธ์กับเกณฑ์ต่ำสุด

¹ Poj Sapianchaiy, "The Predictive Efficiency of the Entrance Examination at the College of Education, Bangkok Thailand," Dissertation Abstracts, 24 (February, 1964).

² ล้วน สายยศ, "การค้นหาค่าพยากรณ์บางชนิดที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนวิชาเอกคณิตศาสตร์ของนักเรียนประกาศนียบัตรชั้นสูง ปีการศึกษา 2510" (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2511).

ปี พ.ศ. 2512 สงบ สักขะ¹ ได้ศึกษาความตรงในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา โดยใช้คะแนนจากแบบสอบคัดเลือกนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ปีการศึกษา 2508 ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ คะแนนจากแบบสอบความถนัดได้แก่ แบบสอบจัดเข้าพวก แบบสอบอุปมาอุปมัย แบบสอบสรุปความและคะแนนจากแบบสอบสัมฤทธิ์ผลได้แก่ แบบสอบคณิตศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และวิทยาศาสตร์ เป็นตัวทำนาย ผลปรากฏว่าคะแนนจากแบบสอบชุดความถนัดทำนายได้ดีที่สุดสำหรับแบบสอบสัมฤทธิ์ผลนั้นควรใช้ทั้ง 4 ฉบับร่วมกันทำนาย ปีต่อมา สักขะ วุฒยากร² ได้ศึกษาความตรงของแบบสอบความถนัดเชิงกล ของจิต เอียดสังข์ ที่พัฒนาขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2512 ในการทำนายการศึกษาระดับวิชาชีพชั้นสูง ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพฯ จำนวน 304 คน โดยใช้คะแนนเฉลี่ยในภาคเรียนที่ 1 เป็นเกณฑ์ พบว่าคะแนนจากแบบสอบความถนัดทุกฉบับสามารถทำนายเกณฑ์ได้ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทุกฉบับในการทำนายเกณฑ์วิชาการ วิชาชีพ และเกณฑ์เฉลี่ย มีค่าเท่ากับ .7551, .7959 และ .7470 ตามลำดับ

¹สงบ สักขะ, "การศึกษาค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือก คะแนนจากแบบสอบติดตามผล และผลการเรียนของนักเรียนฝึกหัดครู ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา 2509" (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2512).

²สักขะ วุฒยากร, "ความแม่นยำของแบบสอบความถนัดเชิงกลในการพยากรณ์การศึกษาระดับวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพฯ" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513).

ปี พ.ศ. 2514 ระวีวรรณ พันธุ์พานิช¹ ได้ใช้คะแนนจากแบบสอบถามสมรรถภาพทางกาย และแบบทดสอบทางทักษะ เพื่อทำนายผลการเรียนวิชาพลศึกษาภาคปฏิบัติ ของนิสิตปีที่ 1 วิทยาลัยวิชาการศึกษาพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า แบบสอบถามสมรรถภาพทางกาย อย่างเดียวหรือแบบสอบถามทางทักษะอย่างเดียว หรือแบบสอบถามทั้ง 2 ฉบับ สามารถทำนายผลการเรียนพลศึกษาภาคปฏิบัติของนิสิตชายปีที่ 1 ได้ แต่ไม่สามารถทำนายผลการเรียนพลศึกษาภาคปฏิบัติของนิสิตหญิงปีที่ 1 ได้

ปีต่อมา สุธา สัมภาวะผล² ได้ศึกษาแบบสอบถามความถนัดทั่วไป ซึ่งนิสิตา รักรักษ์แก้ว และพูลศิริ แก้วกลางศึกษาคัดแปลงมาจากแบบสอบ ดี เอ ที (D.A.T.) แบบสอบฉบับนี้ประกอบด้วยแบบสอบเหตุผลเชิงภาษา เหตุผลเชิงนามธรรม ความสามารถเชิงตัวเลข มิติสัมพันธ์ เหตุผลเชิงกล และความถนัดเชิงสัมพันธ์ โดยนำไปสอบนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคและสถาบันเทคโนโลยี ผลปรากฏว่าสัมประสิทธิ์ความตรงในการทำนายผลสัมฤทธิ์วิชาสามัญจากคะแนนสอบ 5 ฉบับรวมกันยกเว้นความถนัดเชิงสัมพันธ์มีค่าเท่ากับ .982 สัมประสิทธิ์ความตรงในการทำนายผลสัมฤทธิ์วิชาสามัญจากคะแนนสอบทั้ง 6 ฉบับรวม

¹ระวีวรรณ พันธุ์พานิช, "การทำนายสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนพลศึกษาภาคปฏิบัติโดยใช้แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายและแบบทดสอบทางทักษะ" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514).

²สุธา สัมภาวะผล, "การตรวจสอบความแม่นยำและความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามความถนัดทั่วไปฉบับภาษาไทย" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515).

กันมีค่าเท่ากับ .567 ในปีเดียวกัน นิภา เมธชาวีชัย¹ ได้นำคะแนนจากแบบสอบถาม
 ทัศนคติทางวิชาการ 5 ฉบับ และคะแนนสอบคัดเลือกวิชาเอก มาใช้ทำนายความสำเร็จใน
 การเรียนวิชาเอกของนักศึกษาวิทยาลัยวิชาการศึกษาบางแสนในปีการศึกษา 2512 และ
 2513 จำนวน 552 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า คะแนนสอบความถนัดทำนายความสำเร็จ
 ในการศึกษาวิชาเอกชีววิทยา และประวัติศาสตร์ได้ คะแนนสอบคัดเลือกวิชาเอกทำนาย
 ความสำเร็จในการศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ประวัติศาสตร์ สังคมศึกษา ภาษาอังกฤษ
 และภูมิศาสตร์ได้ เมื่อใช้คะแนนแบบสอบทั้งชุดทำนายเกณฑ์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
 อยู่ระหว่าง .4500 ถึง .5793

พ.ศ. 2516 ประนิศตรี สาริกัลยะ² ได้ศึกษาความตรงตามทำนายและความ
 ตรงตามทฤษฎีของแบบสอบวิชาภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 16 ซึ่งใช้สอบคัดเลือกนิสิตเข้าศึกษา
 ในระดับปริญญาโทของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยใช้คะแนนเฉลี่ยสะสม
 หนึ่งภาคการศึกษาเป็นเกณฑ์ พบว่า ความตรงตามทำนายของแบบสอบมีค่าเท่ากับ .11
 ความตรงตามทฤษฎีของแบบสอบพบว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่เรียนการสอนภาษา
 อังกฤษเป็นวิชาเอก สูงกว่ากลุ่มที่เลือกวิชาอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .0005

¹นิภา เมธชาวีชัย, "ความสัมพันธ์ระหว่างผลการทดสอบความถนัดทางวิชา
 การและผลการสอบคัดเลือกวิชาเอก กับความสำเร็จในการศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัย
 วิชาการศึกษา บางแสน" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิต
 วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515).

²ประนิศตรี สาริกัลยะ, "การวิเคราะห์แบบสอบวิชาภาษาอังกฤษ ฉบับ 16"
 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหา
 วิทยาลัย, 2517).

ในปีเดียวกัน กิริกร ภูไพบูลย์¹ ได้ใช้คะแนนจากแบบสอบถามมีติสัมพันธ์และแบบสอบถามเหตุผลเชิงนามธรรม เพื่อทำนายผลสัมฤทธิ์ ในการเรียนวิชาเรขาคณิตของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 จำนวน 600 คน โดยใช้คะแนนสอบวิชาเรขาคณิตในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2515 เป็นเกณฑ์ ผลปรากฏว่า คะแนนจากแบบสอบถามทั้ง 2 ฉบับสัมพันธ์กับเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเท่ากับ .54 และ .49 ตามลำดับ และเมื่อใช้คะแนนจากแบบสอบถามทั้ง 2 ฉบับรวมกันจะมีประสิทธิภาพในการทำนายเพิ่มขึ้นเล็กน้อย

พ.ศ. 2517 วิบูลย์ บุญสุวรรณ² ได้ใช้คะแนนจากแบบสอบถามความถนัด ผลสัมฤทธิ์ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา และใช้ทั้งสองอย่างร่วมกัน เพื่อทำนายผลสัมฤทธิ์ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับชั้นสูง 5 วิชาเอก คือ วิชาเอกภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ พบว่าแบบสอบถามความถนัดจับความเข้าใจภาษาอังกฤษ สามารถทำนายผลการเรียนของทุกสาขาวิชาเอกได้ดี ยกเว้นกลุ่มวิชาเอกสังคมศึกษา ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทั้งหมด ในการทำนายแต่ละสาขาวิชาเอกเท่ากับ .7460, .3943, .7749, .7784 และ .6269 ตามลำดับ

¹กิริกร ภูไพบูลย์, "การใช้ความถนัดทางมีติสัมพันธ์ และเหตุผลเชิงนามธรรมทำนายสัมฤทธิ์ผลในวิชาเรขาคณิต" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516).

²วิบูลย์ บุญสุวรรณ, "การทำนายผลสัมฤทธิ์ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับชั้นสูงด้วยคะแนนสอบความถนัดและผลสัมฤทธิ์ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517).

พ.ศ. 2518 ปริญคา บุญธรรม¹ ได้ศึกษาความตรงของแบบสอบความถนัด 4 ฉบับ คือ แบบสอบความถนัดคณิตศาสตร์ ความถนัดภาษาอังกฤษ ความถนัดภาษาไทย ความถนัดเชิงกล และแบบสอบความสนใจ 4 ฉบับ คือ แบบสอบความสนใจคำนวณ ความสนใจเชิงกล ความสนใจงานวรรณกรรม ความสนใจงานทางวิทยาศาสตร์ โดยใช้ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนกวิทยาศาสตร์ ใน 4 หมวดวิชาเป็นเกณฑ์ คือ หมวดวิชาภาษาไทย หมวดวิชาภาษาอังกฤษ หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ และหมวดวิชาคณิตศาสตร์ ผลการวิจัยปรากฏว่า แบบสอบความถนัดเชิงกลสามารถทำนายเกณฑ์ได้ดีทุกหมวดวิชา แบบสอบความถนัดภาษาอังกฤษสามารถทำนายเกณฑ์ได้ดีทุกหมวดวิชา เช่นกันยกเว้น หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทุกคู่ ในการทำนายเกณฑ์แต่ละหมวดวิชา มีค่าเท่ากับ .273, .257, .350 และ .287 ตามลำดับ ในปีเดียวกันนี้ กัญจนาลินทรทัศนศิริกุล² ได้ศึกษาถึงความตรงตามทำนายของแบบสอบชนิดเดียวกันนี้ แต่ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า แบบสอบความถนัดภาษาอังกฤษและแบบสอบความสนใจเชิงกลต่างก็สามารถทำนายเกณฑ์ได้ดีทุกหมวดวิชา ยกเว้นหมวดวิชาภาษาไทย สำหรับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทุกคู่ ในการทำนายเกณฑ์แต่ละหมวดวิชาเท่ากับ .3545, .2830, .4632 และ .5402 ตามลำดับ

000984

¹ปริญคา บุญธรรม, "สหสัมพันธ์ทุกคู่ ระหว่างสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนกับความสนใจและความถนัดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ห้า แผนกวิทยาศาสตร์" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518).

²กัญจนาลินทรทัศนศิริกุล, "สหสัมพันธ์ทุกคู่ระหว่างสัมฤทธิ์ผลกับความถนัดและความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม ในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518).

การวิจัยในต่างประเทศ

ค.ศ. 1960 ซแกนเนล¹ (Scannell) ใช้ผลการเรียนระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ทำนายความสำเร็จทางการเรียนในระดับวิทยาลัยของผู้ที่เข้าศึกษาใน มลรัฐไอโอวา (IOWA) ระหว่างปี 1949 - 1953 จำนวน 3,202 คน ผลการวิจัย ปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยในโรงเรียนมัธยมศึกษาเป็นตัวทำนายที่ดีที่สุด และผลการเรียนใน ระดับประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนในวิทยาลัย สูงขึ้นตามลำดับ

ในปีเดียวกัน ลอง² (Long) ได้ศึกษาถึงการทำนายผลการเรียนในระดับมหา วิทยาลัยเช่นเดียวกัน แต่ตัวทำนายที่ใช้คือ คะแนนจากแบบสอบถามถนัดทางภาษา, แบบ สอบจี ซี เอส (G.Z.S. = Guilford - Zimmerman Survey) และผลการเรียน ระดับมัธยมศึกษา พบว่าตัวทำนายที่ดีที่สุดคือ ผลการเรียนเฉลี่ยระดับมัธยมศึกษาซึ่ง ให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .60 ตัวทำนายรวมที่ดีที่สุดคือ ผลการเรียนเฉลี่ยระดับ มัธยมศึกษาทั้งคะแนนจากแบบสอบถามถนัดทางภาษาซึ่งให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทั้งหมด เท่ากับ .66 และเมื่อใช้รวมกันทั้งหมดให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทั้งหมด เป็น .71

¹Pale P. Scannell, "Predicting of College Success from Elementary and Secondary School Performance," Journal of Educational Psychology, 51 (June, 1960), 130 - 134.

²John Marshall Long, "The Prediction of College Success from a Battery of Test and from High School Achievement," Dissertation Abstracts, 21 (1960), 1100.

ค.ศ. 1965 เกรย์¹ (Gray) ได้ศึกษาประสิทธิภาพในการทำนายของแบบ
สอบ ดี เอ ที (D.A.T.) ฟอรั่ม เอ และฟอรั่ม บี โดยนำแบบสอบชุดเหตุผลทางภาษา
(Verbal Reasoning) เหตุผลทางนามธรรม (Abstract Reasoning) ชุดสะกด
คำ (Spelling) และชุดการสร้างประโยค (Sentence) ไปสอบนักเรียนทหาร
ที่ฟอร์ท บลิส (Fort Bliss) พบว่าแบบสอบชุดเหตุผลทางภาษาสามารถจำแนกกลุ่ม
ความสามารถของนักเรียนได้ดีที่สุด

ค.ศ. 1967 แอล² (Elle) ได้ศึกษาความตรงเชิงทำนายโดยใช้ผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนในระดับมัธยมและคะแนนสอบจากแบบสอบเป็นตัวทำนาย และใช้ผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนในระดับวิทยาลัยเป็นเกณฑ์ ตัวอย่างประชากรได้แก่ นักศึกษาวิทยาลัย
เซาท์ออเรกอน (South Oregon College) ผลการวิจัยพบว่า คะแนนจากแบบสอบ
ความถนัดทางการเรียนสามารถทำนายผลการเรียนได้ดีที่สุด ส่วนคะแนนจากแบบสอบวัด
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมที่ทำนายได้ดีคือ คะแนนจากแบบสอบสังคมศึกษา และ
แบบสอบภาษาอังกฤษ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณอยู่ระหว่าง .77 ถึง .89 ปีต่อมา
อาห์หมัด³ (Ahmad) ได้นำแบบสอบโอทีส ควิค สกอริง เมมธอด อะบิลิตี้ เทสต์

¹ Bernard Gray, "The Differential Aptitude Test in a Military Academic Setting," Journal of Educational Research, 58(1965), 352-354.

² Martin Joseph Elle, "Prediction of the Academic Success of Freshman at Southern Oregon College," Dissertation Abstracts, 27 (1967), 2875A - 2876A.

³ Farrukh Z. Ahmad, "Is the Otis Quick Scoring Mental Ability Test a Good Predictor of Academic Success in West Pakistan?" Educational and Psychological Measurement, 28(1968), 947 - 949.

(Otis Quick Scoring Mental Ability Test) มาหาความตรงตามทำนาย โดย นำแบบสอบฉบับนี้ไปสอบนักศึกษาในป่าก็สถานตะวันตก แล้วนำข้อมูลไปวิเคราะห์หา สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับอันดับคะแนนเฉลี่ยซึ่งใช้เป็นเกณฑ์ พบว่าแบบสอบฉบับนี้สามารถ ทำนายความสำเร็จทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างได้

ค.ศ. 1968 เชฟเฟล และวิทนี¹ (Shevel and Whitney) ได้รายงาน เกี่ยวกับความตรงตามทำนายของแบบสอบคณิตศาสตร์ที่สร้างขึ้นโดย The American College Testing Program แบบสอบนี้ใช้สำหรับจัดกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยเข้า เรียนวิชาคณิตศาสตร์ตามความสามารถ ผลของการวิจัยปรากฏว่าแบบสอบนี้มีความตรงใน การทำนายวิชาคณิตศาสตร์ชั้นสูง (higher - level courses) มากกว่าวิชาคณิตศาสตร์ ขอมเสริม (remedial courses)

ค.ศ. 1973 เอเยอร์ส, บัสตามันท์ และแคมพานา² (Ayers, Bustamante and Campana) ได้ตรวจสอบประสิทธิภาพของแบบสอบ MLAT (The Modern Language Aptitude Test) แบบสอบ ACT (The American College Test) และคะแนนเฉลี่ย ระดับวิทยาลัยในการทำนายสัมฤทธิ์ผลระยะเริ่มเรียนภาษาต่างประเทศ 3 ภาษาคือ ภาษา ฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน และภาษาสเปน ของนักศึกษาเทนเนสซี เทคโนโลยีเกิด ยูนิเวอร์ซิตี

¹Linda R. Shevel and Douglas R. Whitney, "Predictive Validity of the Mathematics Placement Examination," Educational and Psychological Measurement, 29 (1969), 895 - 901.

²Jerry B. Ayers, Florinda A. Bustamante, and Phillip J. Campana, "Prediction of Success in College Foreign Language Courses," Educational and Psychological Measurement, 33 (1973), 939 - 942.

(Tennessee Technological University) จำนวน 224 คน ผลการวิจัยพบว่า หัวหน้างานที่ดีที่สุดคือ คะแนนจากแบบสอบ MLAT ส่วนแบบสอบ ACT เพียงอย่างเดียวไม่สามารถทำนายผลการเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษาได้

ค.ศ. 1975 ชิสซอม และเลเนียร์¹ (Chissom and Lanier) ใช้คะแนนจากการสอบแบบสอบความถนัดทางการเรียน (Scholastic Aptitude Test = SAT) และคะแนนเฉลี่ยในชั้นมัธยมศึกษา (high school grade point average) เพื่อทำนายระดับคะแนนปีที่ 1 และคะแนนเฉลี่ยตลอดหลักสูตร ของนักศึกษาวิทยาลัยจอร์เจียได้จำนวน 669 คน ผลการวิจัยปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยในชั้นมัธยมศึกษาเป็นหัวหน้างานที่ดีที่สุด รองลงมาคือ แบบสอบความถนัดทางการเรียนคณิตศาสตร์ และความถนัดทางการเรียนภาษาตามลำดับ

¹ Brad S. Chissom and Doris Lanier, "Prediction of First Quarter Freshman GPA using SAT Scores and High School Grades," Educational and Psychological Measurement, 35(1975), 461 - 463.